

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ion Istrati în numele inculpatului Moroz Anatolie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Moroz Anatolie Ion , *născut la 09 aprilie 1961, originar din r-nul Hîncești, s. Sarata-Nouă și domiciliat în r-nul Hîncești, str. Marinescu 16, ap. 3.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.04.2013 – 09.08.2013;

Instanța de apel: 13.09.2013 – 23.04.2014;

Instanța de recurs: 03.07.2014 – 28.10.2014.

Instanța de apel: 16.12.2014 – 14.04.2015;

Instanța de recurs: 03.07.2015 – 20.08.2015.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 09 august 2013, Moroz A. a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.152 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Prin rechizitoriu, lui Moroz A. i s-a înaintat învinuirea pentru faptul că la 30.11.2012, aproximativ la orele 19:30, în or. Hîncești, aflîndu-se în stradă, în apropierea casei internat pentru copii cu dificultăți mintale, fiind în relații ostile, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale

corpului lui Barbulat V., cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală echimoze subclaviculare, fractura coastei opt pe linia auxiliară posterior, ce se califică ca vătămări corporale medii, care au adus la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile și de lungă durată.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Moroz A. să fie declarat vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei penale aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

În apelul său procurorul a criticat soluția adoptată de prima instanță, menționând că instanța nejustificat a ajuns la concluzia de a accepta cea de a doua variantă propusă de expert în raportul de expertiză medico legală și a concluzionat faptul că leziunile corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate la căderea acestuia, deoarece în cadrul cercetării judecătorești nu s-a stabilit că partea vătămată în acel moment se afla în mișcare accelerată. Mai indică că prima instanță nu a dat nici o apreciere declarațiilor părții vătămate, pe care acuzarea le consideră veridice și pertinente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2014 apelul declarat de către procuror a fost respins ca fiind neîntemeiat, cu menținerea sentinței atacate, fără modificări.

5. Instanța de apel a concluzionat că prima instanță justificat a statuat lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului, cum a argumentat procurorul în apelul său, deoarece pentru a fi în prezența infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal este necesară prezența cumulativă a celor patru elemente obligatorii și anume: a obiectului, laturii obiective, subiectului și laturii subiective a unei infracțiuni.

Instanța de apel a menționat că în speța dată nu se atestă latura obiectivă și anume lipsește legătura causală dintre presupusa acțiune a inculpatului și vătămrile ce i-au fost cauzate părții vătămate Barbulat V.

6. Procurorul a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea celor invocate, recurentul a menționat că soluția instanței de apel este una eronată și nemotivată, din următoarele considerente:

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de către procuror, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce în

cauză nu a avut loc fiind prezentă o apreciere formală și eronată, cu referire doar la aceea, că prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt;

- în situația în care instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de acuzare, decizia judecătorească este afectată și nu poate fi considerată legală și întemeiată și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pentru condamnarea inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal;

- vinovăția inculpatului Moroz A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal este confirmată prin totalitatea probelor din materialele dosarului;

- atît la urmărirea penală, cît și pe parcursul ședințelor de judecată, n-au fost stabilite careva circumstanțe, care să indice că partea vătămată și martorul Barbulat L. nu spun adevărul, avînd vreun oarecare interes sau că intenționat doresc să învinovățească inculpatul de fapte, pe care acesta nu le-a săvîrșit;

- instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului, ca fiind depuse în scop de a evita răspunderea penală;

- instanța de apel eronat a concluzionat, că argumentele acuzatorului de stat sunt complet nefondate, precum că faptele inculpatului constituie componenta de infracțiune, prevăzută de art. 152 alin.(1) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2014 recursul declarat de către procuror a fost admis cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Întru motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit a menționat că concluzia primei instanțe, menținută și de către instanța de apel este incorectă, dat fiind faptul că aceasta nu corespunde situației de fapt și probelor administrate de către procuror.

Prin urmare, modalitate de motivare a soluției adoptate de către instanțele ierarhic inferioare denotă faptul că acestea nu au apreciat probele administrate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere a pertinentei, utilității, coroborării acestora, pronunțîndu-se numai asupra unor probe administrate de părți.

În atare circumstanțe, instanța de recurs a conchis că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, nu și-a motivat soluția adoptată, fapt prin care s-a comis eroarea prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs deoarece soluționarea chestiunii respective ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, respectiv apare necesitatea de a remite cauza penală la rejudecare în instanța de apel.

9. Rejudecînd cauza, Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 14 aprilie 2015, a admis apelul declarat de către procuror și a pronunțat o nouă hotărîre prin care, Moroz A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Moroz A. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

10. În partea descriptivă a deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces raportând situația de fapt la cea de drept, cercetând argumentele invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelul declarat este întemeiat și urmează a fi admis.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat că, Moroz A., la 30.11.2012, aproximativ la orele 19:30, în or. Hîncești, aflîndu-se în stradă, în apropierea case internat pentru copii cu dificultăți mintale, fiind în relații ostile, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Barbalat V., cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 70 D din 20.02.2013, echimoze subclaviculare, fractura coastei opt pe linia auxiliară posterior, ce se califică ca vătămări corporale medii, care au adus la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile și de lungă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, adică *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

Astfel, instanța de apel atribuind o nouă apreciere probelor administrate în cauză, a considerat că vinovăția inculpatului Moroz A. în săvîrșirea faptei incriminate, a fost probată pe deplin, iar prima instanță a examinat unilateral probele administrate pe cauză.

Modalitatea de motivare a soluției privind achitarea inculpatului denotă că prima instanță nu a apreciat probele administrate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, dînd prioritate probelor administrate de apărare.

Instanța de apel a apreciat că situația de fapt a fost temeinic stabilită în baza unei analize obiective a întregului ansamblu probator administrat atît la faza urmăririi penale cît și în mod direct și nemijlocit de către instanța de apel, fapta incriminată inculpatului, a fost just încadrată juridic, în corespundere cu situația reală.

Din considerentele menționate supra, instanța de apel a conchis că instanța de fond la emiterea sentinței nu a ținut cont de prevederile legislației în vigoare și circumstanțele cauzei, pronunțînd o sentință pasibilă de a fi casată, iar argumentele acuzatorului de stat în acest sens sunt întemeiate.

11. Avocatul Istrati I., în numele inculpatului Moroz A. a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

În recursul său recurentul a indicat că, soluția instanței de apel o consideră fără suport legal și probant, se atestă o interpretare eronată a legislației, admițându-se o eroare gravă de fapt, mai mult ca atât nu au fost stabilite elemente constitutive ale infracțiunii.

Recurentul mai menționează că decizia instanței de apel a parvenit în adresa sa la 08.06.2015, din care motiv a fost în imposibilitate de a invoca în recursul său vreun temei de drept și de fapt, drept urmare va depune ulterior un recurs suplimentar.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

12. În referința depusă de către procuror în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, se solicită declararea inadmisibilității recursului, pe motiv că criticile recurentului nu sunt argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 din Codul de procedură penală.

13. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Articolul 430 Cod de procedură penală stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs ordinar, inclusiv obligația recurentului de a indica temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărîrii.

Colegiul penal verificînd motivele recursului declarat, constată că, avocatul Istrati I. nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere al stării de fapt, ci a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

În recursul ordinar declarat recurentul a invocat în mod generalizat fără a specifica în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea concretă comisă de instanța de apel, ce ar motiva casarea hotărîrii.

De asemenea, Colegiul penal menționează că, recursul declarat de către avocatul Istrati I. în numele inculpatului Moroz A., nu întrunește condițiile legale de

conținut, iar instanța de recurs nu este îndrept să completeze recursul declarat cu circumstanțe de fapt și de drept, care l-ar argumenta în acest sens.

Suplimentar, instanța de recurs susține că recursul de pe rol a fost declarat la 10.06.2015, iar în speța dată, termenul de declarare a recursului ordinar curge din data de 11.05.2015 și expiră la 11.06.2010.

Prin urmare, argumentul invocat de către recurent prin care se menționează că acesta va depune un alt recurs suplimentar este neîntemeiat, deoarece potrivit legislației procesual-penale, recursul ordinar și recursurile suplimentare se declară în mod obligatoriu în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de legiuitor la art. 422 Cod de procedură penală, fără a fi posibilă extinderea acestuia.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

14. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Istrati Ion în numele inculpatului Moroz Anatolie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2015 în cauza penală în privința lui **Moroz Anatolie Ion**, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 august 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru